

under 18 Aar paa egen Haand her træffer en gyldig Bestemmelse. Enhver Indvending maa formentlig bortfalde, naar man kræver Værgens Samtykke. En Ændring af Loven paa dette Punkt vil ikke i nogen Henseende gribe forstyrrende ind i hele den Ordning, som her er foreslaaet.

Det forekommer mig, naar jeg ser paa den næste Paragraf, noget uklart, hvorledes Kontrollen med Lovens Overholdelse tænkes ført. For at en Jordfæstelse uden gejstlig Medvirkning kan foregaa paa lovlig Maade, skal der efter § 1 foreligge en i Testamentsform affattet Tilkendegivelse af, at vedkommende Person ønsker det, og det fordres endvidere, at vedkommende skal have naaet den personlige Myndighedsalder i borgerlig Henseende og er ved sin Fornufts fulde Brug. Men hvorledes sikrer man sig, at disse Betingelser, som Loven foreskriver, blive respekterede? Der skal gøres Anmeldelse om den forestaaende Jordfæstelse til Stedets Politi og fra dette haves Attest om, at der fra dets Side intet er til Hinder for Jordfæstelsen; men jeg ser ikke, at der er nogen Forskrift, som garanterer, at borgerlig Jordfæstelse kun finder Sted, naar Lovens Betingelser foreligge. Man kan jo tænke sig, at de efterlevende ikke have samme Opfattelse af Jordfæstelsesmaaden som den afdøde. Skal det saa staa de efterlevende ganske frit at lade den afdøde jordfæste paa hvad Maade, de selv finde for godt, selv om Loven derved tilsidesættes? Jeg henstiller ogsaa dette til nærmere Overvejelse, maaske vil den højtærede Minister kunne give de Oplysninger, jeg paa dette Punkt savner.

Hvad § 3 angaar, har den første ærede Taler allerede berørt et Spørgsmaal, som vistnok mange havde ventet at faa løst, naar vi kom til en Lov om borgerlig Jordfæstelse. Det er det Spørgsmaal, om det skal være tilladt, at der ved borgerlig Begravelse holdes Taler ved Graven. Hvor kirkelig man end kan være, maa man, tror jeg, være enig om det ønskelige i at komme bort fra den Ordning, at Folkekirkens Embedsmænd skulle holde Taler ved alle mulige afdøde. Ofte vilde Taler ved disse Lejligheder kunne holdes langt mere indgaaende, med langt større Virkning og til større Opyggelse

for alle af nærstaaende Lægmænd end af Præster, der maaske ikke i nogen Retning have kendt vedkommende afdøde. Vilde det dog ikke være rimeligt ved denne Lov ogsaa at træffe Bestemmelser, hvorefter det under al fornøden Garanti for, at Sømmelighed og Orden blev iagttaget, tillodes Lægmænd at tale ved Graven, naar Jordfæstelsen var borgerlig. Jeg hørte jo nok, hvad den første ærede Taler udtalte, at man kunde vente at faa dette Spørgsmaal løst, naar man kom til en mere omfattende Kirkegaardslov; men Lovforslaget her er, hvor lille det end er i Kvantitet, dog af en ret vidtrækkende Betydning; det er ikke noget ringe Fremskridt, som her bydes, og det vilde derfor være paa sin Plads, om det omhandlede Spørgsmaal ogsaa blev afgjort ved denne Lejlighed. Jeg erkender, at der maa træffes Bestemmelser, som fuldt ud sikre, at ikke Kirkegaarden, der skal være en Fredens Plads, bliver misbrugt i nogen ensidig Retning; men jeg tillader mig at mene, at det maatte være muligt i Løbet af kort Tid ogsaa at faa saadanne Bestemmelser truffet.

Med disse Bemærkninger skal jeg for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget paa det bedste, idet jeg særlig udbeder mig Velvillie hos det høje Ting og den højtærede Minister for at faa det andet Stykke af § 1 ændret saaledes, at konfirmerede Medlemmer af Folkekirken ikke stilles aldeles retsløst over for deres Forældre og Værger. Jeg vil endnu blot tilføje, at naar der bruges Ordet „Forældre“ i det paagældende Stykke af § 1, forstaar jeg det saaledes, at i Tilfælde af Uenighed mellem Forældrene er det Faderens Villie, det kommer an paa; er Faderen afgaaet ved Døden, eller kan han af andre Grunde ikke medvirke, saa er det Moderens Villie, der spørges om, og først i tredje Række er det Værgens Villie, som kommer i Betragtning.

Sabroe: Det fremgaar af Anmærkningerne til det foreliggende Forslag, at det navnlig er Hensynet til Præsterne, der har været bestemmende for den højtærede Kultusminister ved Fremlæggelsen af dette Lovforslag. Præsterne have under Tryk af Opinionen og den Kritik, der har været